

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/55/2017
Identifikačné číslo spisu: 3013200978
Dátum vydania rozhodnutia: 30.05.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3013200978.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: G. T., bytom K. XXX/X, D. P., právne zast. JUDr. Šimonom Cibulkom, advokátom so sídlom v Trenčíne, Jilemnického 2, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o starobný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 08. decembra 2016, č. k. 12Sd/320/2013-207, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 08. decembra 2016, č. k. 12Sd/320/2013-207 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd uznesením z 08. decembra 2016, č. k. 12Sd/320/2013-207, zastavil konanie o preskúmanie rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 06. novembra 2013 v spojení s rozhodnutím I., II. a III. toho istého čísla zo dňa 04. marca 2011 a v spojení s rozhodnutím toho istého čísla zo dňa 08. decembra 2011. Žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení svojho rozhodnutia krajský súd uviedol, že o všetkých vyššie označených rozhodnutiach krajský súd už právoplatne rozhodol v inom konaní, vedenom na tomto súde pod sp. zn. 15Sd/11/2011, a to rozsudkom zo dňa 02. decembra 2013 č. k. 15Sd/11/2011-176. Poukázal preto na ustanovenie § 159 ods. 3 OSP, v zmysle ktorého sa právoplatne rozhodnutá vec nesmie prejednávať znova. V tejto skutočnosti vzhliadol prekážku právoplatne rozhodnutej veci, ktorá je prekážkou ďalšieho konania, a preto konanie zastavil podľa § 104 ods. 1 OSP.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Namietal, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ OSP, keď postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom a zároveň súd vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Podľa jeho názoru má konanie aj inú vadu, ktorá mohla

mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Súd tiež na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vydaním zastavujúceho uznesenia došlo tiež k porušeniu ústavného práva žalobcu zakotveného v článku 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Predovšetkým krajskému súdu vytkol, že sa vo výroku nevysporiadal s rozhodnutím odporkyne zo dňa 21. marca 2014, ktoré je absolútne kľúčové a ukladá mu povinnosť vrátiť sumu 9.611,99 eur. Argumentoval, že obe konania, ktoré sa mali preskúmaním rozhodnutia zaoberať, boli zastavené, odkazujúc pritom vzájomne na seba, pre nesplnenie podmienok konania.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že dôvody, ktoré uvádza navrhovateľ v odvolaní, nepovažuje za opodstatnené, trvá na vecnej správnomosti svojho rozhodnutia z 21. marca 2014 i rozhodnutí číslo I. a II. z 21. marca 2014 ako aj rozhodnutí číslo I. a II. z 28. marca 2014, preto navrhla, aby odvolací súd uznesenie krajského súdu ako vecne správne potvrdil.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“). Podľa § 492 ods. 1 SSP konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom účinnosti tohto zákona (pred 01. júlom 2016), sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preto následne podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

Návrhom doručeným Krajskému súdu v Trenčíne dňa 09. decembra 2013 sa navrhovateľ domáhal preskúmania rozhodnutia odporkyne zo 06. novembra 2013 číslo XXX XXX XXXX X, ktorým mu bol znížený predčasný starobný dôchodok od 18. júla 2010 na sumu 23,80 € mesačne. V konaní o tomto návrhu, vedenom pod sp. zn. 12Sd/320/2013, krajský súd preskúmaval aj ďalšie rozhodnutia odporkyne a rozsudkom zo dňa 04.09.2016, č. k. 12Sd/320/2013 potvrdil rozhodnutia odporkyne z 06.11.2013, 21.03.2014 a 28.03.2014. Uvedený rozsudok bol zrušený uznesením Najvyššieho súdu SR z 27. apríla 2016, sp. zn. 9So/193/2014, a vec bola krajskému súdu vrátená na ďalšie konanie.

Medzičasom odporkyňa zrušila rozhodnutie zo 06. novembra 2013 rozhodnutím číslo XXX XXX XXXX X zo dňa 19. februára 2014, o čom krajský súd vedomosť mal a ktorá skutočnosť mu bola daná do pozornosti aj uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9So/193/2014 zo dňa 27. apríla 2016.

Rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X I., II. z 21. marca 2014 v spojení s rozhodnutiami č. XXX XXX XXXX X - I. - II. zo dňa 28. marca 2014 boli predmetom preskúmania aj v konaní, vedenom na Krajskom súde v Trenčíne pod č. k. 15Sd/109/2014. V tomto konaní krajský súd konanie o preskúmanie uvedených rozhodnutí zastavil uznesením č. k. 15Sd/109/2014-61 z 10. novembra 2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 16. decembra 2014, a to z dôvodu litispendencie, s odôvodnením, že vo veci prebieha iné konanie vedené pod sp. zn. 12Sd/320/2014.

V odvolaním napadnutom uznesení č. k. 12Sd/320/2014-207 krajský súd zastavil konanie o rozhodnutiach odporkyne zo 06. novembra 2003, v spojení s rozhodnutím z III. zo 04. marca 2011 a 08. decembra 2011 (?). Pokiaľ ide o rozhodnutia zo 14. marca 2011, konanie o nich krajský súd zastavil správne. Zo súdneho spisu však nie je zrejmé, aké rozhodnutie odporkyne z 08. decembra 2011 malo byť v konaní č. 12Sd/320/2013 preskúmané, ani o čom ním odporkyňa rozhodla.

Krajský súd v odôvodnení zastavujúceho uznesenia dôvodil, že rozhodnutia odporkyne z 21. marca 2014 boli preskúmané krajským súdom v konaní č. 15Sd/109/2014 a keďže toto konanie bolo zastavené uznesením č. k. 15Sd/109/2014-61 z 10. novembra 2014, dospel k záveru, že o týchto rozhodnutiach už súd právoplatne rozhodol a preto už nebol dôvod, aby konanie o uvedených rozhodnutiach spojil na spoločné konanie pod č. k. 15Sd/320/2013.

Uvedený právny názor odvolací súd nepovažuje za správny. Z uznesenia č. k. 12Sd/109/2014 totiž vyplýva, že v danom konaní krajský súd konanie o preskúmanie rozhodnutí z 21. marca 2014 zastavil z dôvodu litispendencie, teda z dôvodu, že tieto rozhodnutia sú preskúmané v konaní č. 12Sd/320/2014. Zo súdneho spisu však súčasne vyplýva, že krajský súd v konaní 12Sd/320/2014 už preskúmal aj rozhodnutia odporkyne z 21. marca 2014. Za danej situácie potom súd musí preskúmať aj rozhodnutia z 21. marca 2014, inak dôjde k odňatiu možnosti navrhovateľa konať pred súdom.

Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 písm. f/ OSP).

V novom rozhodnutí rozhodne krajský súd aj o náhrade trov tohto konania (§ 224 ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.